

<http://physicsweb.org/article/news/10/3/22>

2006/03/31

حرکت - جدیدی در شبیه‌سازی ی که کشان‌ها

دواخترشناس یکی از بزرگ‌ترین شبیه‌سازی‌ها ی اخترفیزیک تا کنون را انجام داده‌اند، که هدف آن مدل‌سازی ی رشد که کشان‌ها است. ماسائو مُری [1] از دانش‌گاه کالیفرنیا در لوس آنجلس [2] و ماسایوکی اویمورا [3] از دانش‌گاه تسوکوبا [4]، برای این کار آبرکامپیوتر شبیه‌ساز زمین [5] را به کار بردند، که برای مدل‌سازی ی اقلیم و شبیه‌سازی ی فعالیت‌ها ی لرزه‌ای هم به کار می‌رود. آن‌ها به این وسیله تحول که کشان‌ها از فقط 300 میلیون سال پس از مه‌بانگ تا کنون را حساب کرده‌اند. نتایج نشان می‌دهند ممکن است که کشان‌ها بسیار سریع‌تر از آن چه امروز تصور می‌شود تحول بافتی باشند [6].

بر اساس مدل سلسله‌مراتبی، که کشان‌ها با یک فرآیند از پایین به بالا ساخته شده‌اند، که طی آن اول ستاره‌ها و کلوخه‌ها ی کوچک گاز درست می‌شود و بعد این‌ها در هم می‌روند و سیستم‌ها ی بزرگ‌تری می‌سازند. مُری و اویمورا با استفاده از یک برنامه ی قوی ی هیدرودینامیک سه‌بعدی همراه با یک برنامه ی سنتز-طیف، این فرآیند را برای یک پلاسمای اخترفیزیک شبیه‌سازی کردند. هدف بررسی ی تحول شبیمیابی و دینامیکی ی یک که کشان آغازین بوده است. این شبیه‌سازی با دقیقیت ی فرازیاد بر اساس 1024 نقطه ی شبکه انجام شد و به این ترتیب یکی از بزرگ‌ترین محاسبه‌ها یی است که تا کنون در زمینه ی اخترفیزیک انجام شده است.

مُری و اویمورا شرایط آغازین شبیه‌سازی پیشان را بر اساس یک جهان با ماده‌ی تاریک سرد گرفتند، که پارامترها ی آن با سنجش‌ها ی زمینه ی میکروموج کیهانی تعیین می‌شود. بر اساس این مشاهدات (که اولین بار در 2003 انجام شد) ما در جهان ی تخت ایم شامل فقط 4% ماده ی معمولی، 22% ماده ی تاریک، و 74%

انرژی ی تاریک، که با مدل استاندارد کیهان‌شناسی هم می‌خواهد. این پژوهش‌گران نتایج عددی پیشان را با مشاهده‌ها ی مربوط به دسته‌ای از کهکشان‌ها ی آغازین به اسم آلفالیمان‌گسیلندها و کهکشان‌ها ی لیمان شکست مقایسه کردند. این‌ها کهکشان‌ها بی‌اند که در دورترین بخش‌ها ی جهان (و در نتیجه قدیمی‌ترین بخش‌ها ی جهان) دیده می‌شوند.

نتایج نشان می‌دهد حباب‌های گاز آغازین ی که فقط 300 میلیون سال پس از مهبانگ، در جهان آغازین تشکیل شده اند، واقعاً شبیه آلفالیمان‌گسیلندها یند. شبیه‌سازی نشان می‌دهد این کهکشان‌ها پس از حدود یک میلیارد سال به کهکشان‌ها ی لیمان شکست تبدیل می‌شوند. سرانجام، پس از 10 میلیارد سال تحول ساختارها شبیه کهکشان‌ها ی بیضوی ی امروزی می‌شوند.

این شبیه‌سازی مخلوط عنصرها ی شیمیایی در کهکشان در هر مرحله از تحول ش را پیش‌بینی می‌کند، و از آن بر می‌آید ترکیب امروزی ی راوشیری ی ما تقریباً همان ترکیب در زمان ی است که سن راه شیری فقط 1 میلیارد سال بوده است. تا کنون تصور می‌شد کهکشان‌ها به تدریج تحول یافته اند و طی یک دوره ی 10 میلیارد ساله با دوره‌ها ی پی‌درپی ستاره‌زایی و انفجار ابرنواختری عنصرها ی سنگین‌تر شان (سنگین‌تر از هیدروژن و هلیوم) فراوان تر شده است.

مُری می‌گوید: "یافته‌ها ی ما نشان می‌دهد تحول کهکشان‌ها بسیار سریع‌تر از آن چه قبلًا تصور می‌شد رخ داده و طی فقط 1 میلیارد سال مقدار زیاد ی عنصر سنگین تولید شده است."

- [1] Masao Mori
- [2] University of California at Los Angeles
- [3] Masayuki Umemura
- [4] Tsukuba
- [5] Earth Simulator
- [6] Nature **440** 644